Onderliggende drijfveer tot het voorschrijven van antibiotica bij kinderen in de huisartsenpraktijk, een kwalitatief onderzoek

Haio: VIAENE Laurence , KUL
Promotor: DE SUTTER An , U.G.
Praktijkopleider: SOENS Johan

Context: Dagelijks komt de Vlaamse huisarts in contact met acuut zieke kinderen. Telkens moet een inschatting gemaakt worden van de impact van de aandoening op het kind. Daarbij rijst de vraag of antimicrobiële therapie noodzakelijk is. Uit recente cijfers van het RIZIV blijkt dat er nog steeds te veel antibiotica worden voorgeschreven aan kinderen in de ambulante setting. Het is bekend dat artsen in Vlaanderen verschillende factoren in overweging nemen bij hun klinisch redeneren. Er werden inmiddels een heel aantal verschillende interventies uitgewerkt om het voorschrijfgedrag van de huisarts te ondersteunen.

Onderzoeksvraag: In dit kwalitatief onderzoek werd nagegaan wat de onderliggende drijfveer is bij het voorschrijven van antibiotica aan kinderen in de Vlaamse huisartsenpraktijk.

Methode: Aan 13 Vlaamse huisartsen werd gevraagd drie recente casussen te bespreken in de vorm van een semigestructureerd interview. Hierbij werd gezocht naar welke factoren zij in overweging nemen bij hun beslissing over het al dan niet voorschrijven van antibiotica aan acuut zieke kinderen. Vervolgens werden de resultaten op kwalitatieve wijze geanalyseerd.

Resultaten: Het beslissingsproces over het al of niet voorschrijven van antibiotica blijft een complex gegeven waarbij een heel aantal factoren een rol kunnen spelen. De ondervraagde artsen in dit onderzoek gaven aan dat naast de klassieke factoren, zoals klinische tekens, de ernst van de aandoening of een niet-pluisgevoel, ook heel wat niet-klinisch factoren hun keuze beïnvloeden. Niet-klinische factoren werden nader omschreven als de ongerustheid en inschatting van de ouders, het tijdstip van consultatie, een onzekere diagnose, angst van de arts om iets te missen, een eerst indruk van het zieke kind, vermoeidheid en tijdsdruk bij de arts.

Conclusie: Het voorschrijven van antibiotica bij een acuut ziek kind door de Vlaamse huisarts wordt gedreven door een samenspel van klinische en niet-klinische factoren. Daarbij is elke situatie uniek. Bij nieuwe interventies die proberen het irrationeel voorschrijfgedrag aan te pakken, zal dienen rekening te houden met al deze factoren.